

DR. T.A. HEDGING
U POČETKU...

Zemlja je mlada

Predstavljamo vam:

U POČETKU...

Ova knjiga je zamišljena kao uvod u misterije znanosti koje su malo poznate ili gotovo nepoznate generalnoj populaciji.

Cilj knjige je informirati čitatelja o znanstvenim dokazima koji upućuju na sasvim drugu stvarnost od one koju propagiraju sekularne ustanove.

Znanstveni dokazi navedeni u ovoj knjizi sugeriraju tisuće a ne milijarde godina staru Zemlju.

Sugeriraju Zemlju koju je nesumnjivo stvorio Bog, a ne onu koja je nastala igrom slučaja.

Knjiga ukazuje i na razloge propagiranja znanosti kakvu poznajemo.

Sva poglavlja i podpoglavlja, pa i neke rečenice objavljene u ovoj knjizi, mogu biti tema posebne knjige ili više njih.

Namjera autora je da informira i potakne čitatelja na samostalno proučavanje ove tematike.

Knjiga nije za prodaju i bilo kakvu komercijalnu upotrebu.

U POČETKU...

*Neke fotografije objavljene su uz dozvolu vlasnika i
podliježu zaštiti autorskih prava.*

1. Stvaranje 1
2. Smrt prije Adama 6
3. Tko su oni 11
4. Percepcija svijeta današnjih kršćana 15
5. Pitanje vremena 17
6. Starost stvari 19
7. Radiometrijske metode datiranja 21
8. Radiometrijsko datiranje helijem 27
9. Metoda datiranja pomoću ugljika ^{14}C 30
10. Dokazi stvaranja 34
11. Prvo nebo i prva zemlja 42
12. Veliki potop 47
13. Geološki stupac 49
14. Fosilni registar 54
15. Dinosauri 57
16. Zmajeви ili dinosauri 61
17. Ostaci velikog potopa 79
18. Polistratski fosili i porijeklo ugljena 81
19. Porijeklo nafte 92
20. Teorija hidroploča 94
21. Tajna skrivena u kamenu 98
22. O prethodnim poglavljima 109
23. Vjerojatnost života na zemlji 110
24. Nesmanjiva kompleksnost 116
25. Informacije i DNK 120
26. Mikro i makro evolucija 123
27. Genetska entropija 127
28. Paradoks svemira 131
29. Crveni pomak 133
30. Limitirajući faktori 144

1. Stvaranje

Odakle krenuti...?

Pa...zašto ne od samog početka?

Prisjetimo se što Sveto Pismo kaže:

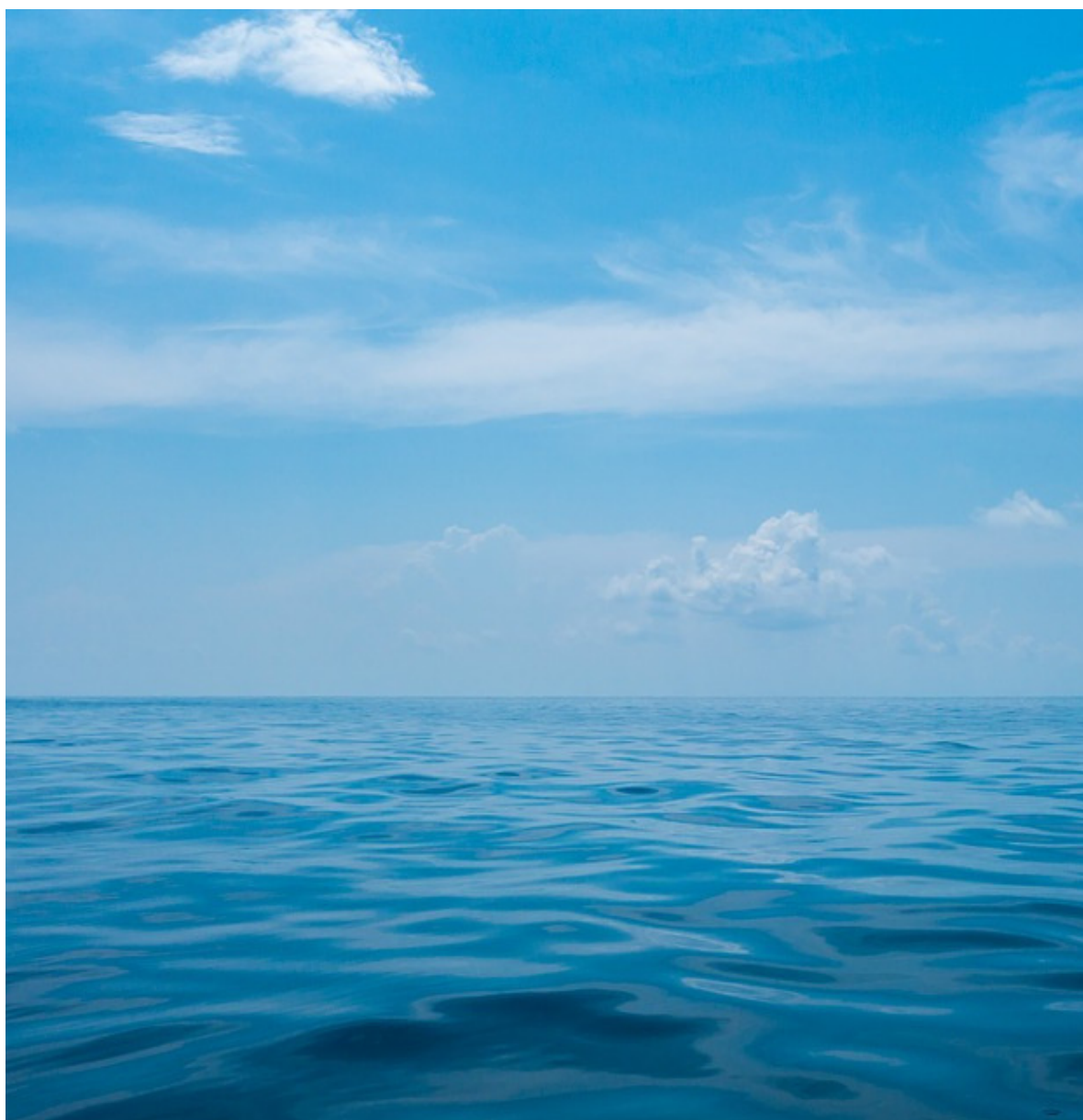
“U početku stvori Bog nebesa i zemlju. Zemlja bijaše pusta i prazna; tama se prostirala nad bezdanom i duh Božji lebdio je nad vodama.

I reče Bog: »Neka bude svjetlost!« I bi svjetlost. I vidje Bog da je svjetlost dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame. Svjetlost prozva Bog dan, a tamu prozva noć. Tako bude večer, pa jutro – dan prvi.

I reče Bog: »Neka bude svod posred voda da dijeli vode od voda!« I bi tako. Bog načini svod i vode pod svodom odijeli od voda nad svodom. A svod prozva Bog nebo. Tako bude večer, pa jutro – dan drugi.

I reče Bog: »Vode pod nebom neka se skupe na jedno mjesto i neka se pokaže kopno!« I bi tako. Kopno prozva Bog zemlja, a skupljene vode mora. I vidje Bog da je dobro.

I reče Bog: »Neka proklija zemlja zelenilom – travom sjemenitom, stablima plodonosnim, koja, svako prema svojoj vrsti, na zemlji donose plod što u sebi nosi svoje sjeme.« I bi tako. I nikne iz zemlje zelena trava što se sjemeni, svaka prema svojoj vrsti, i stabla koja rode plodovima što u sebi nose svoje sjeme, svako prema svojoj vrsti. I vidje Bog da je dobro. Tako bude večer, pa jutro – dan treći.

I reče Bog: »Neka budu svjetlila na svodu nebeskom da luče dan od noći, da budu znaci blagdanima, danima i godinama, i neka svijetle na svodu nebeskom i rasvjetljuju zemlju!« I bi tako. I načini Bog dva velika svjetlila – veće da vlada danom, manje da vlada noću – i zvijezde. I Bog ih postavi na svod nebeski da rasvjetljuju zemlju, da vladaju danom i noću i da rastavljaju svjetlost od tame. I vidje Bog da je dobro. Tako bude večer, pa jutro – dan četvrti.

I reče Bog: »Nek' povrvi vodom vreva živih stvorova, i ptice nek' polete nad zemljom, svodom nebeskim!« I bi tako. Stvori Bog morske grdosije i svakovrsne žive stvorove što mile i vrve vodom i ptice krilate svake vrste. I vidje Bog da je dobro. I blagoslovi ih govoreći: »Plodite se i množite i napunite vode morske! I ptice neka se namnože na zemlji!« Tako bude večer, pa jutro – dan peti.

I reče Bog: »Neka zemlja izvede živa bića, svako prema svojoj vrsti: stoku, gmizavce i zvjerad svake vrste!« I bi tako. I stvori Bog svakovrsnu zvjerad, stoku i gmizavce svake vrste. I vidje Bog da je dobro.

I reče Bog: »Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična, da bude gospodar ribama morskim, pticama nebeskim i stoci – svoj zemlji – i svim gmizavcima što puze po zemlji!«

Na svoju sliku stvori Bog čovjeka,
na sliku Božju on ga stvori,
muško i žensko stvori ih.

I blagoslovi ih Bog i reče im: »Plodite se, i množite, i napunite zemlju, i sebi je podložite! Vladajte ribama u moru i pticama u zraku i svim živim stvorovima što puze po zemlji!« I doda Bog: »Evo, dajem vam sve bilje što se sjemeni, po svoj zemlji, i sva stabla plodonosna što u sebi nose svoje sjeme: neka vam budu za hranu! A zvijerima na zemlji i pticama u zraku i gmizavcima što puze po zemlji u kojima je dah života – neka je za hranu sve zeleno bilje!« I bi tako. I vidje Bog sve što je učinio, i bijaše veoma dobro. Tako bude večer, pa jutro – dan šesti.”

A ovako postanak ukratko opisuje prihvaćena suvremena sekularna znanost:

„Prije 13,8 milijardi godina bijaše nešto, možda i ništa. Nevjerojatno gusto i vruće nešto, veličine manje od jednog atoma, je zatim eksplodiralo u nevjerojatno jakoj eksploziji. Nakon eksplozije dolazi do privlačenja čestica koje su nastale i formiraju se atomi, najprije vodik. Atomi vodika se međusobno privlače i nastaju klasteri atoma koji zbog sve veće mase sve snažnije privlače druge atome vodika i nastaju sve veće „kugle“ vodika. Kako „kugle“ vodika rastu u njihovom središtu dolazi do povećanja temperature i tlaka. Nakon što temperatura dosegne prag potreban za nastajanje reakcije fuzije dolazi do nuklearne reakcije u centru „kugle“ i nastaje zvijezda. Nuklearnim reakcijama unutar zvijezde dolazi do stvaranja dodatnih lakših elemenata periodnog sustava. Nakon što zvijezda potroši gorivo, odnosno vodik, dolazi do njenog urušavanja i eksplozije i tokom eksplozije nastaju svi preostali elementi periodnog sustava. Materijal razbacan eksplozijom zvijezde se ponovno nakuplja i nastaju nove zvijezde i planeti. Planeti su tokom formiranja užarene kugle. Teški rastaljeni elementi tonu prema jezgri planeta, a lakši izlaze prema površini i formiraju koru. Rastaljena metalna jezgra se okreće velikom brzinom i formira magnetno polje planeta koje ga štiti od sunčevog zračenja. Nakon toga kiša pada na vrući planet milijunima godina i nastaju oceani. Slučajnim kemijskim reakcijama u oceanima dolazi do formiranja kemikalija od kojih nastaju sitna živa bića, a onda evolucijom i sva ostala živa bića.“

Što je zajedničko biblijskom izvještaju o stvaranju i sekularno-znanstvenom izvještaju o stvaranju?

U prvom slučaju nemamo direktne dokaze da se stvaranje odvijalo onako kako piše, možemo samo vjerovati ili ne vjerovati u isto. Vjerovanje je definirano kao mentalni čin kojim netko prihvaća kao istinit neki sud, tvrdnju ili mišljenje ako za to prihvaćanje nema neposredne osnove u vlastitom iskustvu niti ga može opravdati pravilnim logičkim izvođenjem iz suda koji je već utvrđen kao istinit. Dakle, bez sumnje se radi o vjerovanju. U ovom slučaju organiziranom vjerovanju odnosno religiji.

U drugom slučaju se navodno radi o znanstvenom „izvještaju o stvaranju“.

Znanost je pak definirana kao organizirani sustav sveukupnog ljudskog znanja stečenog opažanjem procesa i pojava u prirodi i društvu, a obrađenog racionalnim, znanstveno prihvatljivim metodama. Znanost je objektivno, sistematizirano i argumentirano znanje o zakonitostima, činjenicama, pojavama i njihovim vjerojatnim uzrocima. Stečeno je i provjereno egzaktnim promatranjem, organiziranim pokusom i pravilnim razmišljanjem.

Ukratko, znanstvenu teoriju može postaviti bilo tko, ali se ona mora provjeriti znanstveno prihvatljivim metodama, egzaktnim promatranjem, organiziranim pokusom i pravilnim razmišljanjem da bi bila prihvaćena.

Budući da je egzaktno promatranje postanka svijeta neizvodivo, a niti jedan organizirani pokus nije doveo ni približno do zaključaka koji su temelj ovakvog „izvještaja“, a što će biti detaljno obrađeno u slijedećim poglavljima knjige, postavlja se pitanje kakvo je to „pravilno razmišljanje“ koje današnja znanost traži i koje su to i komu „prihvatljive znanstvene metode“ koje se prihvaćaju kao relevantne.

Kao i kod biblijskog izvještaja o stvaranju i ovdje nemamo direktne dokaze, nego je stvar prepuštena vjeri, ali ovaj puta vjeri u konstrukcije čovjeka, ne vjeri u riječ apsolutnog istinskog Boga.

Znanost bez dokaza, kako sama definicija i govori, nije znanost nego vjera. Organizirana međunarodna vjera, točnije rečeno. A znamo da se organizirana vjera definira kao religija. Dakle, odgovor na prethodno pitanje je - da, zajedničko je da se u oba slučaja radi o religiji.

Ali čija je to religija koja tvrdi da to nije? Tko stoji iza?

Zašto se nameće ovakvo viđenje postanka svijeta?

Vjernici koji prakticiraju ovu religiju će reći: „Ne, to je znanost! I nema veze sa nikakvom religijom!“.

Dali je zaista tako? Pa 'ajde, stavimo tu „znanost“ pod povećalo prave znanosti pa da vidimo kuda vodi.

2. Smrt prije Adama

Prije svega moramo se upitati, čemu služi ovakva teorija? Odakle ona dolazi?

Važno je shvatiti da teorija velikog praska postoji samo i isključivo kao potpora teoriji evolucije. Bez teorije evolucije ne bi bilo ni teorije velikog praska, i ne radi se ovdje o onoj TV seriji. Odgovor na pitanje – zašto bi to bilo tako, krije se još u starom Babilonu, ili još prije, u vremenima Noe.

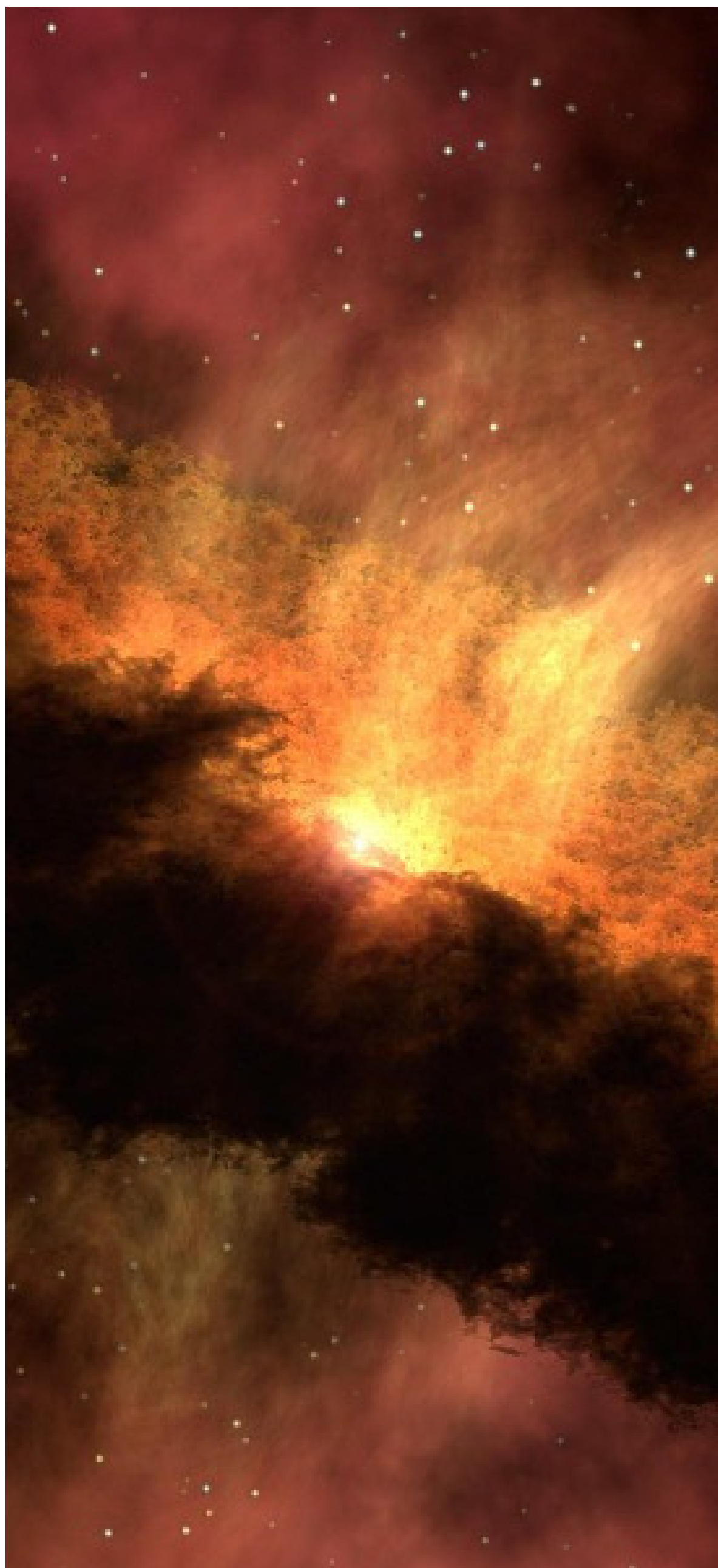
Povijest se ipak ponavlja.

Jednostavno, razlog je želja ljudi da budu slobodni od Božjeg autoriteta, želja za nametanjem sebe kao boga. Ukratko, pobuna slična onoj iz doba babilonskog kralja Nimroda. Opet, kakve veze ima teorija evolucije sa pobunom protiv Boga, zar ona nije samo pokušaj traženja istine, kakvom je žele prikazati?

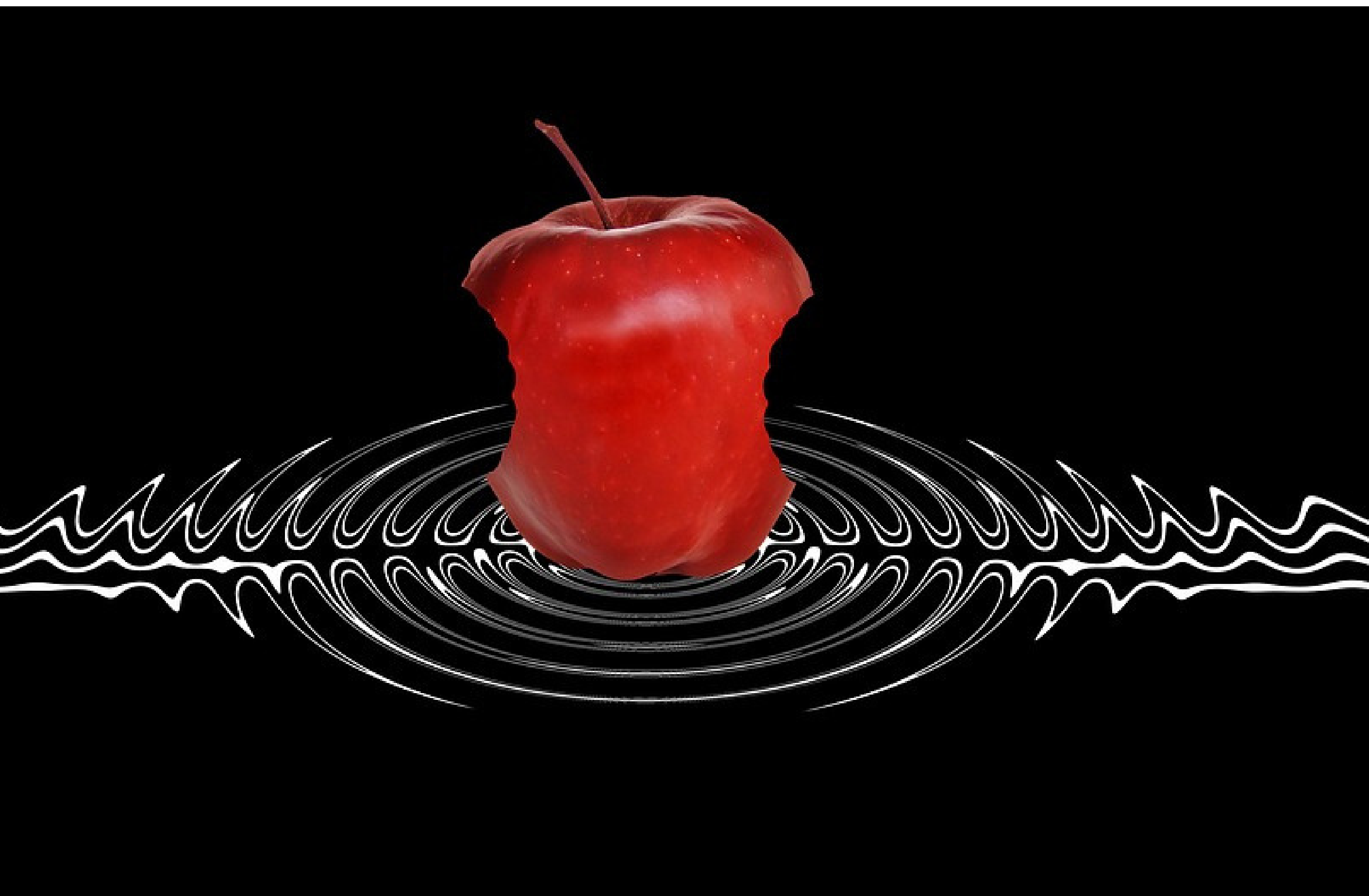
Pa moglo bi se reći da ona sama po sebi nije važna jer Bog je mogao stvoriti svijet na koji god način je htio.

Da mogao je, međutim, Sveto Pismo ne spominje evoluciju ni u primisli.

Zagovornici teorije evolucije među kršćanima morali bi se zapitati kakvi su plodovi te teorije. Gledano na taj način, lako je zaključiti da evolucija nema veze sa Bogom, jer je ogroman broj mladih ljudi, izravno ili neizravno, zbog teorije evolucije napustio vjeru, što bez sumnje znači da je njezino sjeme zlo.

Također, bitna je pokretačka sila iza onih koji propagiraju evoluciju, a ta je ideja da Bog nije stvorio svijet nego je svijet i sve što postoji nastalo slučajno. Prema nekim teolozima, a to možemo iščitati i iz izjava nekih uniformista, cilj evolucije je direktna borba protiv pravog Boga i Čovjeka Isusa Krista i samog smisla spasenja. Kako? upitat će neki.

Sv. Pavao napisa: “ ...Zbog toga, kao što po jednom Čovjeku uđe u svijet grijeh i po grijehu smrt, i time što svi sagriješiš, na sve ljude prijeđe smrt...”

Dakle, smrt uđe u svijet po Adamovom grijehu, što bi prevedeno značilo da prije Adamovog grijeha nije bilo smrti.

Ako nije bilo smrti prije Adama, nije bilo ni milijardi godina ubijanja i preživljavanja najsposobnijih, a samim time ni evolucije.

Dokazivanjem teorije evolucije neki u stvari žele dokazati da Biblija nije točna, a samim time i da Boga nema.

Međutim, postoje li indikacije u Knjizi Postanka da nije bilo smrti prije Adama? Čime su se onda hranile životinje, posebno mesožderi ?

Reče Bog:

“...A zvijerima na zemlji i pticama u zraku i gmizavcima što puze po zemlji u kojima je dah života – neka je za hranu sve zeleno bilje!« I bi tako.”

Dakle, zeleno bilje je bilo za hranu svim stvorenim životinjama. Ovo bi bila naznaka da ubijanja, čak ni među životinjama, nije bilo prije Adama.

Ali poslije grijeha reče Bog Adamu: „...evo: Zemlja neka je zbog tebe prokleta...”

Bog proklinje zemlju zbog Adama, što bi opet značilo da prije Adama zemlja nije bila prokleta jer:

„I vidje Bog sve što je učinio, i bijaše veoma dobro. Tako bude večer, pa jutro – dan šesti.”

Zar bi Bog nešto što je napućeno smrću i ubijanjem nazvao “veoma dobrim”? Teško.

I još: “...Uistinu, ako grijehom jednoga smrt zakraljeva – po jednome, mnogo će više oni koji primaju izobilje milosti i dara pravednosti kraljevati u životu – po Jednome, Isusu Kristu. Dakle, grijeh jednoga – svim ljudima na osudu, tako i pravednost Jednoga – svim ljudima na opravdanje, na život!”

Adam je grijehom svima donio smrt, a Zemlji prokletstvo, a Isus pobjeđujući smrt donosi svima život i drugim dolaskom Zemlji blagoslov. Prvi Adam i novi Adam. Kratki smisao vjere koju neki žele potkopati.

Namjera pseudo-znanosti je vrlo jasna, inzistiranje i pokušaji dokazivanja evolucije je više ili manje skrivena borba protiv Riječi Božje. Jer ako je smrt oduvijek postojala bez obzira na grijeh, od čega onda oslobađa Kristova žrtva? To je pitanje koje se tajno pokušava nametnuti.

Mnogi znanstvenici koji podržavaju teoriju evolucije će reći da gore napisano nije tako, jer oni to ne promatraju na taj način. Da, velika većina znanstvenika zaista to ne promatra na taj način, jednostavno su naučeni da tako razmišljaju kao i velika većina djece koja su prošla sekularne škole i fakultete, ali zato oni koji su tu i takvu znanost organizirali i financiraju je, odnosno održavaju takve nedokazive teorije na životu i još ih podmeću pod znanost, promatraju ih baš na opisani način.

Ali zašto baš “Big bang” i milijarde godina razvoja života na Zemlji?

Svijet postoji, ali oni ga nisu stvorili, a ako ga oni nisu stvorili onda ne smije nitko, jer oni ne priznaju ničiji autoritet. Tu je i korijen pobune.

Jednostavno, ako, po njima, Bog nije stvorio svijet, isti je nekako morao nastati. Opet, ako ga nitko nije stvorio, morao je nastati slučajno. Ove nebuloze morale su se provući pod znanost kako bi bile zamka ljudima, jer nova religija ne bi nikog zanimala, a budući se znanstvena teorija mora moći dokazati putem eksperimenta, što je u ovom slučaju nemoguće jer se ne radi o znanosti, oni uvode u jednadžbu jednu vrlo jaku varijablu - vrijeme.

Ako neživu smjesu kemikalija stavimo u epruvetu, bez obzira šta joj radili u toj epruveti, od nje neće nastati živa tvar, ali, rekoše oni, ako ta smjesa ostane u epruveti nekoliko milijardi godina možda će život nastati slučajnim kemijskim reakcijama.

Problem nedostatka dokaza, da bi se teorija mogla tretirati kao znanost, riješili su uvođenjem varijable koja je prividno poništila potrebu za dokazima.

U stvari su rekli: “ako netko ima vremena čekati par milijardi godina da vidi šta će biti s sadržajem epruvete, neka nam javi pa ćemo možda priznat da nismo u pravu.”

Neki će reći da vrijeme kod ove pseudo-znanosti ima funkciju magije, jer u bajkama žaba + magija, odnosno poljubac princeze, daju princa, a prema teoriji evolucije žaba + magija, odnosno milijarde godina, opet daju princa. Ostaje nepoznato zašto sve žabe dosad nisu postale prinčevi.

3. Tko su Oni

Važno je reći da se ovdje ne radi o znanstvenicima. Problem je mnogo dublji i zalazi u misterije stvaranja.

Pavao napisa: „...I vi bijaste mrtvi zbog prijestupâ i grijehâ u kojima ste nekoć živjeli po Eonu ovoga svijeta, po knezu vlasti zraka, po tom duhu koji sada djeluje u sinovima neposlušnima.“

I još: „...Obucite svu opremu Božju da se mognete oduprijeti lukavstvima đavlovim. Jer nije nam se boriti protiv krvi i mesa, nego protiv Vrhovništava, protiv Vlasti, protiv upravljača ovoga mračnoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima...“

Dakle, jasno je da su oni koji propagiraju ovakvu znanost pod utjecajem duha vremena... Zbog toga, ova knjiga nije napisana da bi se ulazilo u polemiku sa evolucionistima, nego kao pomoć kršćanima koji nemaju uvid u ove stvari tako da mogu bolje formirati svoje mišljenje i oduprijeti se manipulacijama.

Također, nije namjera ove knjige dokazati stvaranje jer bi to bilo jako teško, namjera je staviti pod znak pitanja „znanstvene metode“ koje navodno dokazuju suprotno.

Vođena duhom vremena, većina današnje znanosti, posebno ona koje je općeprihvaćena i kojom se kroz sustav obrazovanja indoktrinira djecu, nema za cilj slijediti ranije navedenu definiciju znanosti, što će biti razvidno u slijedećim poglavljima ove knjige, nego joj je, naravno uz neke iznimke, cilj pokušavati dokazati da je svjetonazor evolucionista jedini ispravan.

Ovo znači da se u većini slučajeva znanstvene metode i iznimno skupa, i „običnom“ čovjeku nepristupačna tehnologija, koristi da bi se dokazale ranije zacrtane teorije evolucionista, a vrlo rijetko, u vodećim znanstvenim institucijama i gotovo nikad, da bi se pobile očigledno neispravne teorije.

Vrlo je izgledno da evolucionisti kontroliraju veliku većinu svjetskih znanstvenih ustanova i znanstvenih časopisa, tako da prava istinita znanost koja bi pobila „istine“ koje oni zastupaju teško može doći u znanstvene projekte a posljedično i na stranice znanstvenih časopisa. Naravno, ovdje se ne radi o znanosti u globalu, radi se o propagiranju krivih dokaza odnosno potiskivanju istinskih znanstvenih dokaza samo u dijelovima znanosti koji imaju direktni utjecaj na teoriju evolucije i njezinu percepciju kao ispravnu.

Sumnjate? Pitate se zašto bi to bilo tako?

Vratimo se malo u prošlost.

Mada je raznih filozofija koje su zastupale odnosno propagirale različite svjetonazore bilo kroz čitavu ljudsku povijest, vratit ćemo se nekoliko stoljeća nazad.

Tijekom 17. i 18. stoljeća dolazi do eksplozije različitih filozofskih smjerova kojima je zajedničko bilo neprihvatanje autoriteta Katoličke Crkve tj. neprihvatanje tradicionalne doktrine Crkve i njezinih dogmi.

U to vrijeme, koje se sada, ironično, naziva „Doba prosvjetljenja“, doktrina većine tadašnjih filozofa bila je „individualna sloboda“ i religijska tolerancija kao suprotnost od apsolutističke monarhije i ustaljenih dogmi Katoličke Crkve.

Tadašnji filozofi su stavili akcent na znanstvenu metodu pogleda na svijet i skovali frazu „Sapere aude“, što bi značilo „Usudi se znati.“

Skriveni cilj bio je pogled na svijet kroz znanje koje imaju ljudi.

Ono što ljudi sami po sebi ne znaju i ne mogu dokazati bilo bi odbacivano kao neobvezujuće.

Ovaj pogled na svijet je jako propagiran u tadašnje vrijeme kroz znanstvene institucije, masonske lože, različita salonska okupljanja te printane knjige i pamflete,

Potkopavanjem autoriteta monarhije i Katoličke Crkve ove filozofije su pripremile put za kasnije političke revolucije.

Za ovu priču je važna tada popularna filozofija – Deizam, koji zastupa tezu da Bog ne intervenira direktno u svijet, odnosno prihvaća postojanje Boga kao izvora svega što postoji i priznaje njegovu savršenost, ali odbacuje Božanska otkrivenja i direktnu intervenciju Boga u svemir putem različitih čuda. Sličan pogled na svijet utjecao je i na odbacivanje stvarne Kristove prisutnosti u Euharistiji kod mnogih protestantskih denominacija. Poklonici ovakvog svjetonazora bili su mnogi intelektualci u Britaniji, Njemačkoj, Francuskoj i Americi, uključujući i vođe Američke i Francuske revolucije. Kao posljedica deističke tradicije, koju su tadašnji intelektualci prihvatili, dolazi do uspostavljanja Doktrine Uniformnosti odnosno Uniformizma. Uniformizam pretpostavlja da su se isti prirodni zakoni i procesi koji se odvijaju u svemiru sada, odvijali i u prošlosti na identičan način i vrijede svugdje.

Iako je u biti riječ o znanstvenim metodama nedokazivom postulatu, Uniformizam je postao ključni princip u svim poljima znanosti koje imaju bilo kakvu poveznicu ili mogu utjecati na percepciju teorije evolucije. Slučajno? Teško.

U geologiji, znanosti jako bitnoj za teoriju evolucije, uniformizam je izrodio tezu da se geološki procesi odvijaju uvijek istom brzinom, kako sada tako i u prošlosti, znači jako sporo, što je bilo u suprotnosti sa tada široko prihvaćenim konceptom katastrofizma.

Uniformizam je ubrzo, pod pritiskom tadašnje elite, prihvaćen kao glavni smjer u geologiji i kao takav se, uz manje bitne modifikacije, zadržao sve do danas.

Kao posljedica ovakvog gledanja na geologiju uvode se i novosti u proučavanju strate, odnosno stratigrafiju. Iako su i prije postojale manje ili više točna ili netočna nagađanja o prirodi slojeva u strati, pojavom uniformizma u stratigrafiju ulaze i milijuni godina. I tako je vrijeme, koje im je bilo neophodno da bi bajka imala ikakvog smisla, ušlo u jednadžbu. Sa milijunima godina dolazi i jako dobro se uklapa i teorija evolucije koja u to vrijeme nastaje i doživljava istu sudbinu kao i uniformizam, odnosno biva gurana kroz znanstvene i društvene institucije od strane tadašnje „elite“. Mislite da je slučajnost da su glavni zagovornici i uniformizma i teorije evolucije bili bliski prijatelji? Ako da, razmislite ponovo.

Za vjernike činjenica, a za tadašnje znanstvenike teorija da je Noin potop oblikovao sadašnji izgled zemlje je sve više potiskivana iz znanstvenih krugova, te je svedena na nivo legende. A sve to bez ikakvih relevantnih znanstvenih dokaza. Zašto?

Pa jednostavno zbog toga što bi znanstveno dokazivanje globalnog potopa koji je obrisao sav život sa zemlje, osim onih koji su bili u korablji, teoriju evolucije i većinu učenja društvenih znanosti kao što je „prethistorijska povijest“, uvedenih samo da bi podupirali teoriju evolucije, sveo na nivo bajke što one u stvari i jesu.

Pitate se zašto bi dokazivanje potopa bilo propast evolucije?

Zbog toga što bi bilo jasno da biblijski narativ nije slikovit kako ga neki žele prikazati, nego znanstvena činjenica.

Nadalje, objasnila bi se priroda fosilnih ostataka kako biljaka tako i životinja, objasnio bi se nastanak strate, porijeklo planinskih lanaca, bio bi jasan razvoj životinjskih vrsta kao i ograničenja u križanju istih, riješen bi bio misterij dinosaurusu,

Ukratko, pogled na svijet ne bi bio moguć bez jasne istine postojanja Stvoritelja. E, to je ono što se pod svaku cijenu želi izbjeći.

Thank You for previewing this eBook

You can read the full version of this eBook in different formats:

- HTML (Free /Available to everyone)
- PDF / TXT (Available to V.I.P. members. Free Standard members can access up to 5 PDF/TXT eBooks per month each month)
- Epub & Mobipocket (Exclusive to V.I.P. members)

To download this full book, simply select the format you desire below

